

ת"פ 7669/08/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד בלחי

בית משפט השלום בראשון לציון

20 מרץ 2016

ת"פ 7669-08-14 מדינת ישראל נ' בלחי(עציר)

מת 7700-08-14

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מוחמד בלחי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רמי שיינפלד

ב"כ הנאשם עו"ד וונטורה

הנאשם התייצב

גזר דין

רקע ועובדות

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת שוטר (שתי עבירות), עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. הרקע והעובדות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין אך אחזור עליהן בקצרה;
3. על פי המתואר בכתב האישום הרי שביום 2.8.14 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, שהו הנאשם וחברו יורי שבנצ'קו (להלן: "**יורי**") בחוף הים בראשון לציון (להלן: "**החוף**") ושתו משקאות אלכוהוליים מרובים.
4. עובר לשעה 18:50, נכנסו הנאשם ויורי לתוך הים באזור אשר הוכרז כאסור לרחצה (להלן: "**הים**"). משהבחינה בהם הפקחית אלימור טואנה (להלן: "**הפקחית**"), ביקשה מהם לצאת ולהימנע מלהיכנס שנית אל תוך הים.

5. על אף בקשת הפקחית, נכנס הנאשם שוב אל תוך הים. או אז הורתה לו הפקחית לצאת מהים וביקשה ממנו להזדהות בפניה, אלא שבינתיים נדרשה תשומת ליבה של הפקחית באירוע דחוף והנאשם עזב את המקום מבלי להזדהות בפניה.
6. בשעה 18:50, או בסמוך לכך, הבחינה הפקחית בנאשם על החוף והסבה את תשומת ליבם של השוטרים רס"מ אשר שולץ (להלן: "שולץ") ורס"ב ליאור פולק (להלן: "פולק") אשר היו במקום וביקשה את סיועם בקבלת פרטי זהותו על מנת לרשום לו דו"ח בגין אי ציות להוראת פקח.
7. בהמשך, ניגשו הפקחית והשוטרים אל הנאשם, וביקשו ממנו להזדהות בפניהם, הנאשם תחילה סרב ובהמשך טען כי אין ברשותו כעת תעודת זהות. בשל כך ביקשו השוטרים מהנאשם להתלוות עימם אל משרד הפיקוח העירוני (להלן: "המשרד") על מנת שניתן יהיה לזהותו שם והוא נענה.
8. אז, הגיע למקום יורי ושאל את הנאשם לפשר התרחשות, הנאשם השיב כי "רוצים לרשום לי דו"ח" ואז השיב יורי "אל תדאג מי הם בכלל לא ירשמו לך שום דו"ח בים" וכן "אתה לא זז לשום מקום אתה נשאר פה".
9. בהמשך למתואר, הניף הנאשם את אגרופו לכיוון השוטרים והפקחית בתנועה מאיימת, סרב להמשיך ולהתלוות לפולק, נצמד אליו ונגח בראשו של פולק, הכה אותו באמצעות אגרופו בחזהו, וכן תפס את צווארו ומשך אותו.
10. בעקבות המתואר פנה שולץ לסייע לפולק, אך הנאשם המשיך להשתולל תוך שהוא מניף ידיו לכל עבר ובהמשך משך בחולצתו של שולץ, קרע את כפתור חולצתו של שולץ ותלש את תג השם שהיה מוצמד לחולצתו. לבסוף השתלטו השוטרים על הנאשם והובילו אותו למשרד ואזקו את ידיו.

טענות המאשימה

11. לטענת ב"כ המאשימה הערכים החברתיים שנפגעו הם שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שמירה על קיום שלטון החוק של שמטרת ישראל.
12. חוק העונשין קובע עונש מינימאלי לעבירה של תקיפת שוטר, כפועל יוצא מכך עולה כי עבירה זו מסמלת את הערך הציבורי הקיים על מנת שניתן יהיה לשמור על אלו האמונים על אכיפת שלטון החוק בישראל.
13. מבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הרי שלנאשם היו מספר הזדמנויות חוזרות ונשנות

להפסיק את פעולותיו, בפעם הראשונה כאשר הפקחית ביקשה שיצא מהמים, ואף בפעם השנייה שביקשה ממנו כי יעשה כן, ובהזדמנות השלישית, כאשר ביקשו מהנאשם להזדהות ולהתלוות לשוטרים, אך הנאשם בחר שלא לעשות כן.

14. חומרת מעשיו של הנאשם מקבלת משנה תוקף בייחוד בהתחשב בעובדה כי בעת ביצוע העבירה היה נתון הנאשם במעצר בית לילי במסגרת תיק אחר, ת.פ. 4364-11-12 אשר התנהל בפני כב' השופט שמאי בקר, אשר כתב בהחלטתו:

"...אדרבא ואדרבא: אם הנאשם - שמהנהן בהבנה שלמה לדבריי- יסטה, ולו ב"קטנה" מתנאי השחרור שלו, יפגע באמון שנתן לו בית המשפט, ויזכיר כי הוא ממשיך לצפצף על החוק ועל שליחיו - לא אמתין בסבלנות לתסקיר משלים, לסיפורים ולמעשיות, להשלמות ותירוצים, אלא אוריד את המסך על תהליך השיקום של הנאשם, ואז יגזר עונשו בדומה לזה של חברו, הנאשם 1.

אני מדגיש: כל הפרה, אבל כל הפרה של תנאי השחרור הנקבעים לנאשם עכשיו, או כל בעיה פלילית שיעורר (מב"ד עם משקל) - יסיים את הליך השיקום של הנאשם ללא צורך בתסקיר - שמתסקיר.

...

נוכח חתונתו של הנאשם, מיום 15.9.14 עד 18.9.14 - לא יהא במעצר בית לילי, אולם חי נפשי - אם יעשה בעיות פליליות, לא אהסס להורות על מעצרו, וחבל על הכלה"

15. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

16. בענייננו, טוענת המאשימה כי לנאשם 6 הרשעות קודמות, הוא ריצה 3 עונשי מאסר בפועל, כנגד הנאשם עונש מאסר בר הפעלה, בן חמישה חודשים.

17. עוד מוסיפה המאשימה וטוענת כי לדעתה, בענייננו, אין מקום לסטות מהמתחם, מחד ההגנה על שלום הציבור ומאידך, בחינת שיקולי השיקום, הרי שלנאשם ניתנו מספר הזדמנויות, הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, ניהל הוכחות ולפיכך אין מקום להקל בעונשו.

טענות הנאשם

18. ב"כ הנאשם חזר בטיעוניו על הטענה כי מדובר באכיפה גזענית, בתיק שהתנהל בפני כב' השופט בקר, הרי שהשופט התרשם מהדרך השיקומית בה נקט הנאשם ועל כן קבע בהחלטתו כי הנאשם לא ירצה עונש מאסר אם "ישמור על עצמו".

19. לטענת ב"כ הנאשם, כתוצאה מהאירוע המיוחס לנאשם בכתב אישום זה, נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בתיק שהתנהל בפני כב' השופט בקר, דהיינו, הנאשם שילם בתיק אחר את תוצאות ההפרה בגין תיק זה.

20. ב"כ הנאשם מוסיף וטוען כי חלקו של הנאשם לא היה מרכזי, יש לסטות ממתחם הענישה נוכח האכיפה הבררנית ובשל העובדה שהמאשימה לא מצאה לנכון להגיש כתבי אישום לגבי האחרים שהיו מעורבים בתיק.

21. מאז שחרורו של הנאשם, הוא המשיך בתהליך השיקומי, נישא לאישה ונרשם לקורס מדריכי כושר.

22. ב"כ הנאשם הדגיש את הסטטוס המשפחתי של הנאשם כמו גם עברו, והעובדה כי נטישת האב את הבית בהיותו נער, גרמה לו לסטייה מדרך הישר, צריכת אלכוהול בכמויות מופרזות ולמעשים פליליים. מאז התיק שהתנהל אצל כב' השופט בקר, הנאשם שינה את דרכיו ושומר על עצמו, על כן, לטענת ב"כ הנאשם ניתן להסתפק בעונש מאסר על תנאי.

מתחם העונש ההולם

23. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט".

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

24. בענייננו הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת שוטרים (שתי עבירות), הנאשם נקט באליומות חמורה

כלפי השוטרים. **הערך החברתי** אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה הינו שמירה על שלטון החוק.

בע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 23.4.09:

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוות רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן".

כמו כן, בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.7.98 נקבע:

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונית חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם...מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולאו דווקא תוצאותיה."

25. בתי המשפט נדרשים למצות את הדין, עם אלה הנוהגים באלימות, על דרך הטלת סנקציות, אשר יהא בהם כדי להרתיע ולצמצם את התופעה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות כלפי נושאי משרה.

26. נקבע לא אחת על ידי בית המשפט העליון כי זכותו של אדם, כל אדם, לחיים ולשלמות הגוף, היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר פגיעה בה:

לעניין זה מצאתי להפנות לע"פ 3573/08 עודה עוואדרה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13.4.10:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות

שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריה (ע"פ 3863/09 הנ"ל, סעיף 21)."

27. בחינת **מידת הפגיעה בערך המון** מובילה למסקנה כי ישנה פגיעה ממשית בערכים המוגנים, הנאשם נמנע לצאת מן הים למרות בקשות הפקחית, לאחר מכן סרב להזדהות הן בפני הפקחית והן בפני השוטרים, בהמשך הניף הנאשם את אגרופו לכיוון השוטרים והפקחית בתנועה מאיימת ואף נגח בראשו של השוטר פולק, הכה אותו באמצעות אגרופו בחזהו וכן תפס את צווארו ומשך אותו. בהמשך, לאחר שהשוטר שולץ פנה לסייע לשוטר פולק, הנאשם המשיך להשתולל תוך שהוא מניף את ידיו לעברו, משך בחולצתו של שולץ, קרע את כפתור חולצתו ותלש את תג השם.

28. לנוכח עיון בגזרי דין שניתנו בעניינים דומים, בתוספת להתחשבות בערך החברתי בו פגע הנאשם, בנסיבות מעשיו והיקפם וכן במדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע **בבחינת מדיניות הענישה**, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג לחוק העונשין) כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד למאסר לריצוי בפועל לתקופות של ממש או בעבודות שירות, כאשר המתחם תלוי במידה רבה בנסיבות ביצוע העבירה, קיומו או העדרו של עבר פלילי וכיו"ב.

א. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 9.6.14; הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שהיה על לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה, ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

ב. רע"פ 2222/13 **חיחאשוילי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 2.5.13 - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר. הן הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

ג. רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 28.7.08, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם אשר נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר, כאשר המדינה מנגד ערערה על קולת העונש - נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות הערעור שהוגשה לעליון נדחתה.

ד. רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.6.07 - הנאשם נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירה של תקיפת שוטר

בעת מילוי תפקידו וכן עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הן הערעור והן בקשת רשות הערעור נדחו.

ה. בעפ"ג (מחוזי - לוד) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 16.2.14, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת שוטר ובהכשלת שוטר, ונדון לחודשיים עבודות שירות.

ו. בת.פ. (ראשל"צ) 45810-02-10 **מדינת ישראל נ' משייב** ניתן ביום 30.9.13, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובאיומים, ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת.פ. 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן**, ניתן ביום 14.11.13, הורשע נאשם 1 בביצוע עבירה של תקיפת שוטר, ונדון לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 280 שעות.

ח. בת.פ. (כפר סבא) 1171/09 **מדינת ישראל נ' בן עסאם**, ניתן ביום 15.3.11, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר, איומים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ונדון לחודשיים וחצי של עבודות שירות.

ט. בת.פ. (ירושלים) 5485/08 **מדינת ישראל נ' פנוב**, ניתן ביום 27.5.10, הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת שוטר, והוטל עליה עונש של מאסר על תנאי.

י. בת.פ. (ראשל"צ) 1303/09 **מדינת ישראל נ' מריאנובסקי**, ניתן ביום 22.2.10, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת שוטר, ונדון למאסר על תנאי.

יא. בת.פ. (ת"א) 6336/08 **מדינת ישראל נ' מצארה**, ניתן ביום 1.2.10, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת שוטר, והוטלו עליו 4 חודשי עבודות שירות.

יב. בת.פ. (טבריה) 9750-06-09 **מדינת ישראל נ' גרשנבין** ניתן ביום 20.10.09, הורשע הנאשם בשלושה תיקים בביצוע עבירות של תקיפת שוטרים בעת מילוי תפקידם ובשלוש עבירות של בהחזקת סם לצריכה עצמית, ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 11 חודשים.

29. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, (סעיף 40 ט' לחוק העונשין) הרי שיש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות**: כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עלול היה להיגרם נזק גופני כבד לשוטרים.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות**: כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבל השוטר פולק בפניו ובחזהו, כפתור חולצתו של השוטר שולץ נקרע ותג השם נתלש.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות**: היות הנאשם בגילופין יכול שהיותה כאחת הסיבות לבצע את העבירות.

30. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב **בנסיבותיו** האישיות של הנאשם, **אשר אין קשורות לביצוע העבירה**, נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים לעונש וממסמכים שהוגשו. הנאשם אמנם לא הודה, אך אין בעובדה זו כדי להיזקף לחובתו.
31. הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בעת שהיה נתון במעצר בית לילי במסגרת ת.פ. 4364-11-12, מנגד הנאשם החל בתהליך שיקומי ארוך, נישא, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, ככל הנראה נסיבות חייו הקשים והמורכבים הם שהובילו אותו לסטות מן הישר.
32. יחד עם זאת, שיקולי הזכות לנאשם אינם גוברים על חומרת מעשיו, ניתן לייחס משקל לשיקולים אישיים שעה שלא צפויה ממנו סכנה כי ישוב לסורו ועל מנת שלא יפריעו להליך השיקום. בענייננו, הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו והוא עומד על טענתו שלפיה כלל לא היה מקום להגיש כנגדו כתב אישום בתיק.
33. כמו כן, הנאשם ביצע את העבירות כאשר היה תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 5 חודשים שנגזרו עליו במסגרת ת.פ. 28305-01-10 **מדינת ישראל נ' בלחי**, ניתן ביום 17.2.13.
34. בהעדר אינטרס שיקום, הרי שיש ליתן את הדעת אף לשיקולי **הרתעת יחיד** והרבים בגדרו של המתחם, ולהדגיש אינטרסים של גמול, הרתעה ומניעה.
35. בהערת אגב יצוין כי לא מצאתי לשוב ולהידרש לטענה בדבר אכיפה בררנית אותה העלה הנאשם בשנית בטיעוניו לעונש, הנימוקים לכך פורטו בהרחבה במסגרת הכרעת הדין. כמו כן, נכון אמנם כי כתוצאה מהאירוע נשוא תיק זה ואל נוכח הפרת תנאי השחרור שם, ריצה הנאשם עונש מאסר בתיק שהתנהל בבית משפט השלום בתל אביב, אך אין בכך כדי לקבוע כי בכך "שילם הנאשם חובו" לתיק שלפניי.

סוף דבר

36. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

- א. בגין העבירות בהן הורשע הנאשם **אני גוזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל**.
- ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן 5 חודשים שהוטל עליו במסגרת ת.פ. 28305-01-10 **מדינת ישראל נ' בלחי**, שניתן ביום 17.2.13 בבית משפט השלום בתל אביב. עונש המאסר אותו קבעתי לעיל ירוצה בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהופעל כך שארבעה חודשים

ירוצו בחופף וחודש מאסר ירוצה במצטבר כך שבפועל ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר.

הנאשם יתייצב ביום 1.5.16 לריצוי מאסר בבית המעצר "ניצן" עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו ת.ז. או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377/36.

הסכום שהופקד בתחנת המשטרה ויתר הערבויות שהוטלו במסגרת **תיק מ.ת. 7700-08-14** ישמשו לצורך הבטחת התייצבותו בבית המאסר ולאחר שיתייצב כאמור יוחזרו הכספים לידי, וזאת בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר בגין העבירה בה הורשע.

ד. פיצוי כספי בסך 1,000 ₪ לשוטר רס"ב ליאור פולק, מתחנת ראשון לציון. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום מיום שחרורו מהכלא.

37. ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

38. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב' תשע"ו, 20/03/2016 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלדעלידיטליברמי